

Svetski časopis Hrišćanske adventističke crkve

A adventističk I svet

1. tromesečje 2017.

Pregled

..... 3
Spremni da damo odgovor

..... 12
Put Hristu nakon 125 godina

..... 14
Božja dobra priča

Sejanje

BLAGODATI I STRPLJENJA

Novi pogled na osnivanje crkava

PRIČA SA NASLOVNE STRANE Sejanje blagodati i strpljenja..... 3 Bil Not

Dugačak je proces između setve i žetve.

POGLED U SVET

Spremni da damo odgovor 3 Ted N. C. Vilson

Isus je srušio mnoge prepreke da bi dosegao što veći broj ljudi.

DUH PROROŠTVA

Put Hristu nakon 125 godina 12 Džeims R. Niks

Mala knjiga unosi promenu svetskih razmera.

OSNOVNA VEROVANJA

Božja dobra priča 14 Lael Cezar

Nismo se prijavili za to, ali smo uključeni.

BIBLIJSKO PROUČAVANJE

Sigurni u Njegovim rukama 16 Angel Manuel Rodrigez

RAD CRKVE

Pogled u svet 3

IZVEŠTAJ IZ SVETA

Pregled novosti 6

„Evo ću doći brzo...“

Naša misija je da uzdigamo Isusa Hrista, ujedinjujući sve adventiste u verovanjima, misiji, životu i nadi.

Izdavač

Adventistički svet, međunarodni časopis Adventističke crkve. Izdavač je Generalna konferencija, Severna azijsko-pacifička divizija.

Izvršni izdavač i glavni i odgovorni urednik

Bil Not

Međunarodni menadžer za izdavaštvo

Čun Pjong Duk

Izdavački odbor:

Ted N. Vilson, predsednik; Giljermo E. Biadi, potpredsednik, Bil Not, sekretar; Lisa Berdli; Vilijams Kosta; Daniel R. Džekson; Piter Lendles; Robert Lemon; Džefri Mbyana; G. T. Ng; Deži Orion; Huan Prestol; Ela Simons; Artur Štele; Rej Valen; Karnik Dukmecijan, pravni savetnik

Koordinacioni odbor Adventističkog sveta:

Li Jirong, predsedavajući; Jutaka Inada; German Lust; Čun Pjong Duk; Han Suk Hi; Guimo Sung;

Urednici u Silver Springu, Marilend:

Andre Brink, Lael Sizar, Džerald A. Kingbeil (pomoćnici urednika), Sandra Blekmer, Stefan Čavez, Vilona Karimabadi, Endrju MekČesni

Urednici u Seulu, Korea:

Čun Pjong Duk; Džej Man Park; Hio Jun Kim

Tehnički koordinator

Merl Poire

Urednik u celini

Mark A. Finli, Džon M. Fauler

Viši savetnik

E. Edvard Cinke

Finansijski menadžer

Kimberli Braun

Pomoćnik urednika

Marvin Torp-Baptist

Upravni odbor:

Li Jirong, predsedavajući; Bil Not, sekretar; P. D. Čun; Karnik Dukmecijan; Suk Hi Han; Jutaka Inada; German Lust, Rej Valen;

Po službenoj dužnosti:

Huan Prestol-Puesan, G. T. Ng, Ted N. Vilson

Tehničko uređenje i dizajn Adventističkog sveta:

Džef Dever, Bret Meliti

Tehničko uređenje Adventističkog sveta – Pregleda:

Rusija: Vitali Kacal

Srbija: Gordana Ardeljan

Konsultanti:

Ted N. Vilson, Huan Prestol-Puesan, G. T. Ng, Leonardo R. Asoj Giljermo E. Biadi, Mario Brito, Abner de Los Santos, Den Džekson, Rafat Kamal, Mihel Kaminiskij, Erton Keler, Ezras Lakra, Li Jirong, Izrael Leito, Tomas L. Lemon, Džefri G. Mbyana, Paul S. Racara, Blazius M. Ruguri, Ela S. Simons, Artur Štele, Glen Taunend, Eli Vejk Dido

Prevodilac:

Tamara Babić

Piscima:

Rado prihvatamo nezatražene članke. Adresa uredništva je Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904-6600, U.S.A.

Faks uredništva: (301) 680-6638

I-mejl: worldeditor@gc.adventist.org

Web-sajt: www.adventistworld.org

Adventistički svet izlazi mesečno i štampa se istovremeno u Koreji, Brazilu, Indoneziji, Australiji, Nemačkoj, Austriji i Sjedinjenim državama.

Časopis Adventistički svet – Pregled izlazi tromesečno.

2017, № 1

www.adventistworld.org

Onlajn časopis dostupan na 13 jezika

Ništa na ovom svetu kakav poznajemo ne priprema nas da jasno i u potpunosti razumemo Božju blagodat. Kad spoznamo dobrotu tako izobilnu i ljubav tako istrajnu, naš jezik se napreže do krajnjih granica u nastojanju da pronađe odgovarajuće reči kojima bi ih opisao. Jer, Reč koja je postala telo, u najjistitijem smislu, uvek je van domašaja naših reči.

Da je Bog Otac sa nebeskog trona objavio da će izmeniti našu presudu i otvoriti vrata svake tamnice, to bi već bila dovoljna blagodat. Bila bi to sama definicija nezamislive i nezasluzene naklonosti.

Ali to da će se Njegov Sin toliko spustiti da uđe u naše udžerice, da bude jedan od nas i oseti našu nečistotu i bol, da doživi najgoru slabost i surovost, to je više nego što bismo se ikad usudili da pomislimo ili zatražimo. U nadi da će nas zauvek vezati za Oca, blagodat je na sebe primila kosti i meso, i svu muku i tajnovitost ljudskog bića.

Isus je bio Božja utelovljena blagodat, jer se blagodat nepogrešivo kreće ka onima koji pate, tuguju i greše. Hristos je prošao kroz ona konačna vrata kroz koja mi prolazimo – iskusivši smrt – da bi nam otvorio vrata nebeske prestone dvorane u kojoj smrti nema.

Sada On ponovo sedi sa desne strane Ocu, čekajući da blagodat zatvori svoje poslednje poglavlje, kada ćemo, prema Njegovim rečima, i mi deliti Njegovu slavu i presto.

Dok budete čitali stranice ovog blagodaću prožetog izdanja Adventističkog sveta, zastanite da biste se čudili i divili toj blagodati koja je došla tu gde vi živite i postala deo vaše priče.

Blagodaću Božjom pozvani ste da budete Njegovo dete, Njegov prijatelj. Blagodaću Božjom pronašli ste zajednicu braće i sestara u kojoj svako ima svoju, jedinstvenu priču o Božjoj nezasluzenoj naklonosti. Blagodaću Božjom možete deliti budućnost sa Isusom u Njegovom večnom carstvu koje je toliko blistavije i bogatije od svega što ste ikad poznavali da jednostavno ne pronalazite reči kojima biste ga opisali (1. Korinćanima 2,9).

Zato ostanite u blagodati.

Bill Not

Bill Not

Ted N. C. Wilson

Spremni da damo ODGOVOR

Pružati nadu svima koji nas pitaju

Jednom mom prijatelju nedavno je prišao njegov sused sa rečima: „Mislilo sam da će svet s vremenom postajati sve bolji i bolji, ali nije tako. Ne znam šta se dešava, ali čini mi se da bi ti mogao da znaš. Voleo bih da razgovaramo o tome.“

Tokom godina, moj prijatelj je razvio toplo prijateljstvo sa tim svojim susedom. Povremeno bi u razgovoru iskrslilo pitanje religije, ali sused je uvek odlučno odbijao tu temu. Govorio je: „Ako si pošten i naporno radiš, biće ti dobro.“

Ovog puta, međutim, bilo je drugačije. Zabrinut zbog oštrog uspona terorizma, nestabilne ekonomije, društvenih preokreta i političkih zbivanja, sused je bio spreman da sluša, a moj prijatelj isto tako spreman da povuče zavesu u stranu i da mu, kroz prizmu Velike borbe, proroštva i biblijske istine, pruži uvid u ono što se odvija u pozadini tekućih događaja. Biblija nam kaže: „Gospoda Boga svetite u srcima svojijem. A budite svagda gotovi na odgovor svakome koji vas zapita za vaše nadanje. S krotošću i strahom imajte dobru savjest...“ (1. Petrova 3,15.16). Dakle, da li ste i vi spremni da odgovorite svakom ko vas „zapita za vaše nadanje“?

Ustanovljenje biblijskih učenja

U ovom broju Adventističkog sveta osvrnućemo se na biblijsko učenje o smrti. To bi mogla da bude prilično sumorna tema da nije činjenice da mi adventisti sedmog dana ne žalimo „kao i ostali koji nemaju nada“ (1. Solunjanima 4,13). Za to postoje dva prevashodna razloga: (1) na osnovu Biblije shvatamo da je smrt san (videti 1. Solunjanima 4,13; Jovan 11,11-14; Danilo 12,2; Matej 27,52; Dela apostolska 13,36; itd.); i (2) imamo slavnu nadu da ćemo, kad Isus bude po drugi put došao, biti ponovo sjedinjeni sa svojim najmilijima za čitavu večnost (videti 1. Solunjanima 4,16.17; Jovan 11,23.24; itd.).

Naše shvatanje smrti – poznato kao učenje o stanju mrtvih, odnosno o nepostojanju urođene besmrtnosti duše – bilo je jedno od prvih biblijskih učenja koje su adventisti ustanovili nakon Veli-

Nastavak na sledećoj strani ▶

kog razočaranja 22. oktobra 1844. Ta doktrina, uporedo sa drugim biblijski zasnovanim učenjima, uključujući čišćenje nebeske svetinje, svetkovanje sedmog dana Subote, i tri anđeoske poruke iz Otkrivenja 14, kasnije su od strane Elen Vajt prepoznate kao „stari međaši“.¹ Upravo je posvećenost Božjoj Reči i istini koja se u njoj nalazi vodila naše pionire ka dubljem razumevanju biblijskog proroštva i važnosti njegove primene na narod poslednjeg vremena koji čeka Hristov povratak.

Oni su otkrili da učenja Božje Reči definišu:

- ko smo mi kao narod (Otkrivenje 12,17);
- koja je naša misija (Matej 28,19.20);
- poruku za poslednje vreme koju treba da objavljujemo (Otkrivenje 14,6-12).

Doktrina je važna

Biblija potvrđuje važnost doktrine, naglašavajući da sva istinita učenja potiču od samog Boga. „Jer vam dobru nauku dajem, ne ostavljajte zakona mojega“ (Priče Solomonove 4,2). A Isus je rekao: „Moja nauka nije Moja, nego Onoga koji Me je

poslao. Ko hoće Njegovu volju tvoriti, razumeće je li ova nauka od Boga ili Ja sam od sebe govorim“ (Jovan 7,16.17). Nakon Isusovog vaskrsenja, prvosveštenik u jevrejskom narodu se veoma razgnevio i izvikao na apostole govoreći: „Ne zaprijetismo li vam oštro da ne učite u ovo Ime? I gle, napuniste Jerusalem svojom naukom“ (Dela apostolska 5,28)!

U pismu koje je uputio Timotiju sa željom da ga posavetuje, Pavle više puta pominje nauku i učenje. „Ovo sve kazujući braći bićeš dobar sluga Isusa Hrista, odgajen riječima vjere i dobrom naukom koju si primio... Pazi na čitanje, utješavanje i učenje... Pazi na sebe i na nauku, i stoj u tome; jer ovo čineći spašćeš i samoga sebe i one koji te slušaju“ (1. Timotiju 4,6-16).

Sve je Pismo korisno

U drugoj poslanici Timotiju, Pavle još jednom potvrđuje: „Sve je Pismo od Boga dano, i korisno za

učenje, za karanje, za popravljavanje, za poučavanje u pravdi“ (2. Timotiju 3,16). On takođe upozorava da „će doći vrijeme kad zdrave nauke neće slušati, nego će po svojijem željama nakupiti sebi učitelje... I odvrtiće uši od istine, i okrenuće se ka gatalicama“ (2. Timotiju 4,3.4). U pismu koje je uputio Titu, Pavle naučava da je zdrava nauka, pomoću koje čovek može „da bodri druge i uverava protivnike“, upravo Božja istinita Reč – Biblija (Titu 1,9, Savremeni srpski prevod). I naposljetku, apostol Jovan piše: „Koji god prestupa i ne stoji u nauci Hristovoj /ili Njegovim učenjima/ onaj nema Boga; a koji stoji u nauci Hristovoj onaj ima i Oca i Sina“ (2. Jovanova 9).

Lažna podela?

S obzirom na važnost zdrave nauke (biblijskih učenja), čudno je što neki pokušavaju da odvoje Isusa od doktrine, postavljajući pitanja kao što su: „Šta je važnije

– doktrine ili Isus, blagodat ili istina?“ Kao što vidimo na osnovu Pisma, to je lažna podela – lažna dihotomija. Blagodat i istina su jedna celina, a istinite doktrine potiču od samog Boga. One su deo Njegovog identiteta. Jovan piše: „U početku bješe Riječ, i Riječ bješe u Boga, i Bog bješe Riječ“ – to jest, Isus Hristos (Jovan 1,1). A psalmista izjavljuje: „Riječ je Tvoja žižak nozi mojoj, i vidjelo stazi mojoj“ (Psalam 119,105), jasno ukazujući na nadahnute Spise. Isus je Reč, a Njegova učenja (doktrine) nalaze se u Njegovoj Reči – Bibliji.

Božja živa Reč

Biblija nije tek neki običan dokument – to je Božja Reč koja je živa, koja diše i koja, posredstvom Svetog Duha, govori i nama danas isto tako jasno kao i onda kad je napisana. Dakle, zašto stavljamo naglasak na doktrinu? Zato što nas biblijske doktrine uče onome što treba da znamo. One nam govore ko je Bog i ko smo mi. One definišu problem greha i upućuju na lek. One skidaju veo sa budućnosti i daju nam da zavirimo u večnost. One odvajaju istinu od zablude i pomažu nam da postanemo ljudi kakvi Bog namerava da budemo. Biblijske doktrine uče nas o blagodatima.

Elen Vajt je pisala: „Veliko i suštinsko znanje je znanje o Bogu i Njegovoj Reči... Hrišćanin će rasti u blagodatima upravo u onoj meri u kojoj se oslanja na učenja Božje Reči, u kojoj ih ceni, i navikava sebe da razmišlja o onome što je božansko.“²

Spremni da pruže odgovor

Dvojica adventista tinejdžera, koje poznajem, rade kao spasioci na bazenu nedaleko od sedišta Generalne konferencije u Silver Springu, u državi Merilend. Jednog vrelog letnjeg dana, u julu mesecu prošle godine, njihov kolega umalo nije izgubio život kada se iznenada

„*Biblijske doktrine nas uče onome što treba da znamo. One nam govore ko je Bog i ko smo mi.*“

onesvestio i pao kao kamen na dno bazena. Kada je izvučen iz vode, nije imao puls niti je disao. Ostali spasioci su se žestoko borili da ga vrata u život, i odahnuli su sa olakšanjem kada je svest počela da mu se vraća. Nakon što su kola hitne pomoći stigla i odvezla mladića u bolnicu, razgovor u njihovoj službenoj prostoriji okrenuo se ka ozbiljnim temama kao što su : „Šta se dešava kad umrete?“; „Da li Bog postoji?“; „Zašto se loše stvari dešavaju?“ Pošto su znali šta i zašto veruju, ova dvojica mladih adventista mogli su da pruže biblijske odgovore koji su i za ostale spasioce imali smisla. Oni su bili voljni i spremni da na prirodan, relevantan i pravovremen način svedoče o onome što mi adventisti verujemo kada je reč o Božjem postojanju, stanju mrtvih, velikoj borbi, i još o mnogo čemu.

Sada je vreme

A šta je sa vama? Šta ako bi vam vaš sused, prijatelj, kolega, rođak, ili neko drugi prišao sa rečima: „Ne znam šta se dešava, ali imam utisak da bi ti mogao da znaš, i hteo bih da pričam s tobom o tome?“ Da li biste bili spremni da date zadovoljavajući, biblijski zasnovan odgovor? Sada je vreme da proučavamo Bibliju. Sada je vreme da zaista upoznamo i razumemo prelepa, biblijski utemeljena učenja kojih se mi adventisti sedmog dana držimo. Mi ne proučavamo biblijske doktrine s namerom da dokažemo da smo „u pravu“ dok drugi „greše“. Ne! Mi se trudimo da ih upoznamo da bismo mogli sa drugima da delimo ono što smo

pronašli da je istina, da im pružimo nadu i sigurnost koju istina donosi. Osim toga, rečeno nam je da „nije dovoljno imati intelektualno znanje o istini... Božja Reč mora da se primi u srce. Ona mora da se useli u nas silom Svetog Duha. Volja mora da se uskladi sa njenim zahtevima. Ne samo intelekt, već i srce i savest moraju da doprinesu prihvatanju istine.“³ Nešto neobično se dešava u svetu danas i ljudi traže odgovore. Da li su se vaše srce i savest udružili sa intelektom u prihvatanju istine? Da li ste spremni da date odgovor u vezi sa onim čemu se nadate?

Ako želite da saznate nešto više o tome šta adventisti sedmog dana veruju, ili da se upoznate sa našim biblijski utemeljenim doktrinama, ohrabrujem vas da sa interneta besplatno preuzmete najnovije izdanje knjige na engleskom jeziku o 28 osnovnih verovanja Crkve adventista sedmog dana, iz 2015. godine, koju možete pronaći na veb adresi: <http://bit.ly/BibleBeliefs>. ■

¹ Ellen G. White, *The Ellen G. White 1888 Materials* (Washington, D.C.: Ellen G. White Estate, 1987), p. 518.

² Ellen G. White, in *Review and Herald*, Apr. 17, 1888.

³ Ellen G. White, in *Review and Herald*, Sept. 25, 1883.

Ted N. C. Vilson
je predsednik Crkve
adventista sedmog dana.

Endrju Mekčesni

FUDBALER

– slučajni evanđelista

Darijus Ginda iz Poljske poznat je po svom držanju Subote.

GORE: Dariusz Ginda fotografisan u dresu svog tima 2012.

Kad je Dariusz Ginda, poljski fudbaler, odbio da potpiše ugovor koji bi mu doneo približno 500.000 američkih dolara godišnje, ljudi su ga nazivali ludakom, pa čak i gorim imenima.

Ginda, koji je celog života bio adventista sedmog dana, ne želi da ulazi u sukob sa drugima zbog te svoje odluke da radije svetkuje Subotu nego da igra u prvoj ligi. Umesto toga, on kaže: „Znam da ne razumete, ali to je ono u šta ja verujem. Nikad novac nije osnovno pitanje. Bog je uvek važniji. Molim vas, pokušajte to da shvatite.“

Odluka da Bogu da prvo mesto u svom životu koštala je Gindu prilike da postane međunarodna fudbalska zvezda. Ipak, on je postao pravi heroj za mnoge ljude u Poljskoj, u kojoj je fudbal veoma popularan, a koja je, inače, pretežno katolička zemlja sa 38.5 miliona ljudi i samo 5.800 adventista. Tako on skoro svakodnevno prima pisma od ljudi koji mu izražavaju zahvalnost zbog njegovog primera vernosti.

Za Gindu bismo s pravom mogli da kažemo da je fudbaler – slučajni evanđelista.

„Ne treba da gledate na ono na šta vam ovaj svet kaže da gledate“, izjavio je Ginda, koji sada ima 46 godina, u jednom intervjuu datom u Varšavi, glavnom gradu Poljske. „Stvari ovog sveta možete imati izvesno vreme, a onda će one nestati. Zato morate da se usredsredite na Boga i ostvarite dobar odnos sa Njim. To traje zauvek.“

Ginda, prijateljski i ljubiteljski sporta poznat pod nadimkom Darek, nije samo fudbaler već i hrišćanski muzičar i upravnik Subotne škole u adventističkoj crkvi koja se nalazi u blizini njegovog rodnog grada Čojnova na jugozapadu Poljske. Zaposlen je kao vozač u jednoj firmi, a tri puta sedmično trenira petoligaški fudbalski tim „Skora Jadvisin“, u kome i sam igra.

Međutim, on je širom Poljske poznat po tome što je uvek odbijao da igra subotom, još od 1989, kada je, sa 19 godina, postao profesionalni fudbaler.

„On je veoma posvećen adventista“, kaže Jaroslav Dzigielewski, predsednik Adventističke crkve u Poljskoj. „Mogao je da ima zaista sjajnu karijeru u fudbalu.“

Bogatstvo

Ginda, koga je vaspitala majka adventistkinja, seća se da je bio poslušno dete, i da je provodio mnogo vremena na fudbalskom igralištu.

„Mogao sam da potražim neko drugo zanimanje, ali ubrzo sam shvatio da je fudbal moja strast“, kaže Ginda, čovek ljubaznog lica i blagog glasa.

U njegovom prvom ugovoru sa timom „Čojnovjanka“, koji je igrao u četvrtoj ligi, navedeno je da se od njega neće zahtevati da igra dok traje Subota, od zalaska sunca u petak do zalaska sunca u subotu. Zanimljivo je da je taj tim pristao da napravi izuzetak u slučaju svog mladog napadača samo mesec dana pre pada komunističke

vlasti u Poljskoj, na parlamentarnim izborima održanim u junu 1989.

„Krstio sam se kad sam imao 16 godina, i znao sam da nikad neću prekršiti zapovest o Suboti“, kaže Ginda.

Godine 1993, kada je imao 23 godine, dobio je poziv iz prvoligaškog tima „Zaglebie Lubin“. Od devetorice igrača koji su pozvani na izbornu takmičenje izabrani su samo on i još jedan igrač. Osnovni ugovor iznosio je 20.000 dolara mesečno, plus bar još 16.000 u vidu bonusa za golove i dobijene utakmice. Ta suma, značajna po svim standardima, bila je naročito impresivna u vreme dok se mlada poljska demokratija borila sa ekonomskim izazovima.

Ginda kaže da je malo falilo da potpiše. „Uzeo sam olovku, ali onda sam bolje pogledao ugovor i ipak nisam potpisao“, kaže on.

Zapanjeni menadžeri tima pitali su ga šta nije u redu.

Ginda je odgovorio: „Ja sam adventista sedmog dana i ne igram subotom. Kada se mečevi budu održavali subotom, neću moći da igram. Trudim se da držim Deset Božjih zapovesti.“

Menadžeri tima su izrazili žaljenje i pozdravili se s njim.

Neočekivana medijska pažnja

Tako se Ginda vratio u tim „Čojnovjanka“. Njegova plata u četvrtoj ligi bila je mala, pa je radio i u fabrici gde je izrađivao hidraulične pumpe. A onda ga je, 1998. godine, jedan ista-

GORE: Poljski fudbaler i trener „Darek“ Ginda govori za Adventistički svet u Varšavi, Poljska.

knuti poljski sportski novinar zamolio za intervju. Članak nastao na osnovu tog razgovora, u vezi sa unosnim fudbalskim ugovorom koji je on odbio pet godina ranije, objavljen je u jednim od najčitanijih dnevnih listova u toj zemlji. Izveštaj je naišao na veliki odjek, tako da je još petnaest drugih dnevnih listova i nekoliko TV stanica preuzelo tu priču.

„Nisam mogao ni da zamislim šta je Bog imao u planu za mene“, kaže Ginda. „Bila je to prilika da govorim o Crkvi adventista sedmog dana, o našim verovanjima, i o činjenici da je za mene odnos sa Bogom nešto najvažnije.“

U tom trenutku Ginda je shvatio da je u stvari postao fudbaler – evanđelist. „Mislim da Božji plan za mene nije bio da postanem uspešan fudbaler, već upravo da dajem te intervjuje kako bi i drugi mogli da saznaju za Boga“, kaže on. Novinski i televizijski izveštaji o njemu mogu se još uvek naći na internetu, tako da on skoro svakodnevno dobija pisma od nepoznatih ljudi.

„Sve vreme ljudi mi se javljaju preko pošte ili imejla da bi me pitali nešto o Bogu, ili o tome zašto nisam uradio ovo ili ono“, kaže Ginda. „Za mene je to sjajna prilika da iznesem svoju priču.“

Čak i oni koji su ga ranije smatrali ludim promenili su mišljenje. „Kada su svi ti članci objavljeni, ljudi su počeli da uviđaju da u tome ima nečeg“, kaže on. „Čak i neki izvan crkve mi pišu: 'Dobro je što si to uradio, jer si se držao onoga u šta veruješ.'“

Endrju Mekčesni

Molitva vere zaustavlja kišu

*Trista izviđača iz Litvanije
osvajaju srca svojih sunarodnika*

Kiša je pretela da upropasti dan koji je za izviđače iz Litvanije najvažniji u godini.

Za samo petnaest minuta trebalo je da počne svečana ceremonija povodom velikog godišnjeg okupljanja izviđača u julu mesecu prošle godine. Međutim, kiša je lila kao iz kabla natapajući tlo unutar kampa, a izviđači su, zajedno sa svojim prijateljima neadventistima, stajali zbijeni u šatorima.

„Onda smo počeli da se molimo: 'Bože, Ti si stvorio kišu, Ti možeš i da je zaustaviš'“, kaže Guna Rimane, vođa adventističkih izviđača iz Litvanije.

Rimanejev toki-voki se oglasio. Bio je to vođa izviđača s druge strane kampa, koji je rekao: „Mi ćemo početi. Guna, moli se za nas.“

Dok se Rimane molio preko razglasa, sva deca su slušala. Zatim su dobošari izašli svirajući svečani marš, i tek što su stigli do centra kampa, kiša je iznenada prestala.

„Bilo je to dva minuta pre početka ceremonije“, kaže Rimane. „I kiša više uopšte nije padala.“

Zapanjena deca – i njihovi roditelji – nisu mogli da govore ni o čemu drugom. „Za decu, to je bilo nešto izuzetno“, kaže Rimane. „Bili su prisutni i neki roditelji koji su govorili: 'Šta se dešava? Bog je tako stvaran.'“

Niko ne zna koliko srca je bilo dirnuto tog kišnog dana. Crkvene vođe kažu da taj događaj ilustruje kako Bog koristi izviđače kao svoje

moćno oruđe – da svedoče o Njemu u Litvaniji, maloj baltičkoj zemlji sa 2 miliona stanovnika i samo 4.000 adventista.

„Izviđači su veoma dobri misionari“, kaže Vilnis Latgalis, predsednik Adventističke crkve u Litvaniji. „Tako su puni žara.“

Izviđači dostavljaju Adrine pakete deci iz porodica sa niskim primanjima. Peku kolačiće sa đumbirom, pozivaju svoje prijatelje neadventiste da postanu izviđači i pridruže im se na kampovanju.

„Kampovanje zaista ujedinjuje naš klub. To čini da budemo kao jedno“, kaže Maija Paulina, koja ima 22 godine i vođa je izviđača u Rigi. „Tokom školske godine neka deca dolaze, a neka ne. Ali na kampovanje dođu svi.“ ■

Izviđači čekaju ceremoniju otvaranja kampa u Salacgrivi, Letonija, na kiši prošlog jula.

Potrebno je mnogo vremena da bi se kopno preotelo od mora, ali Holandani to strpljivo rade već vekovima. Stvaranje novog tla – polдера – koje za sobom ostavlja oseka i njegovo korišćenje za zemljoradnju i podizanje naselja zahteva pažljivo planiranje, velika ulaganja u opremu za ispumpavanje vode i izgradnju nasipa, kao i mnogo vremena. To nije posao za one koji zahtevaju trenutne ili upečatljive rezultate. Uspeh se meri decenijama i generacijama, kao što bi i trebalo da bude kada je reč o svakom pravom uspehu.

Stoga, zaista ne treba da nas iznenadi to što jedan od najuspešnije planiranih programa za osnivanje novih crkava na nivou globalnog adventizma, a takođe i jedan od onih koji najduže traje, potiče upravo iz Holandske unije, malog ali vrlo dinamičnog dela Trans-evropske divizije.¹ Sa samo 58 crkava i 16 crkvenih grupa koje obuhvataju crkvenu porodicu od ukupno 5.736² članova, čitava Holandska unija po veličini je približno jednaka nekoj osrednjoj hrišćanskoj megacrkvi u Americi ili Africi. Ali, za razliku od tih superkongregacija, adventizam u Holandiji se ističe velikom raznovrsnošću jezika, kultura, stilova bogoslužjenja i običaja koji zahtevaju neprekidno preispitivanje i usaglašavanje.

I strpljenje.

„Ne prezirite skromne početke, jer se Gospod raduje kad vidi da se počelo sa radom“, podseća nas prorok (Zaharija 4,10 – prevod sa engleskog).³ Merilo delovanja Božjeg Duha nikada nije brojčani uspeh; relativni porast i napredak je ono što uvek zadobija Učiteljevu pohvalu (Matej 25,14-20). A rast od 32 procenta tokom 15 godina, otkad je Holandska unija pokrenula svoj jedinstveni program

osnivanja crkava⁴, podseća adventiste u svim krajevima sveta na taj Zorovaveljev savet.

Za tako značajan rast u regionu koji je naširoko poznat kao sekularan i „posthrišćanski“ zaslužan je u velikoj meri neobičan pristup osnivanju crkava koji se primenjuje u Holandiji. Nekada središte energičnog kalvinizma, Holandija je danas prevashodno sekularna zemlja sa samo 30 procenata populacije koja zvanično pripada nekoj hrišćanskoj crkvi, a samo trećina od tog broja – odnosno 10 procenata ukupne populacije – čine oni koji odlaze u crkvu svake sedmice.⁵ Međutim, u toj zemlji od 17 miliona stanovnika osnovano je 37 novih adventističkih crkava tokom perioda od 15 godina (što je u proseku više od 2 godišnje), a 31 od njih i dalje nastavlja da raste.

„Tipičan Holandananin se uopšte ne interesuje za crkvu“, kaže Rudi Dingdžan, koji od 1997. godine radi kao koordinator crkvenog rasta u Holandskoj uniji. „Njegovi baka i deka su napustili crkvu, njegovi roditelji su čuli za nju, a on nikad nije čuo ništa o njoj. Tipična novoosnovana crkva za sekularne ljude dugo neće početi sa bogoslužjenjima. Oni će prvo graditi zajednicu, jezgro ljudi koji se komotno osećaju kad su zajedno, možda kao mala grupa, ili grupa koja se okuplja u nečijem domu. Počinje se aktivnostima koje tu grupu drže na okupu, a onda se postepeno – možda jedanput mesečno – uvodi bogoslužjenje.“

Sejanje blagodati i strpljenja

Bil Not

Radosno proslavljanje Boga: Godišnji koncert gospel muzike dovodi mnoge prijatelje i kolege iz okruženja u crkvu FOKUS, osnovanu u Arnhemu, Holandija.

Dingdžanova duga služba i dobro artikulirana filozofija osnivanja crkava najzaslužnije su za uspeh u osnivanju crkava unutar ovog regiona. Iako su ispočetka bili skeptični prema ideji da bi taj metod osnivanja crkava, prvi put primenjen u Australiji, mogao biti uspešan u potpuno različitom kulturnom okruženju kakvo postoji u Holandiji, Dingdžan i nekoliko drugih pastora konačno su se uverili da crkva koju vode laici, a ne pastori, bolje služi „svetu“ koji se brzo menja, kakav holandska kultura zapravo predstavlja.

„Mi naglašavamo tu zamisao da novoosnovana crkva uvek treba da bude usmerena ka svom susedstvu“, kaže on, „tako da bi ljudi koji tu žive trebalo time i da se bave. A oni treba da su povezani sa društvenom za-

jednicom, sa ljudima koji stanuju u okruženju. Vrlo je verovatno da će oni tu i ostati, jer tu žive.“

Novoosnovane crkve širom ove male države raznovrsne su kao i populacije koje se sada pojavljuju u holandskoj kulturi. Tako su crkve u kojima se bogoslužnje odvija na tvi dijalektu, karakterističnom za najveći deo Gane, ponikle u blizini onih koje su osnovali potomci holandskih adventista poreklom iz Indonezije. Crkve sa službama na holandskom i papiamento jeziku sa Kariba takođe su doprinele iznenadnom porastu broja vernika u blizini nekoliko najvećih gradova ove zemlje, uključujući Rotterdam i Amsterdam. Imigranti iz cele Evrope i sa Bliskog istoka sada se okupljaju u malim grupama porodičnog tipa, uporedo sa doma-

Zadržati FOKUS

Bil Not

Izgleda kao „obična“ adventistička crkva, ako pod „običnom“ podrazumevate bogoslužnje subotom poslepodne u iznajmljenoj prostoriji mesne zajednice.

Bogoslužnje deluje poznato: pevanje uz pratnju muzičkih instrumenata i pevača; poziv; čitanje Pisma; molitva; pesma hora; propoved iz Biblije.

Ali kada otkrijete da 80% ove četrdesetočlane crkve – i svi pevači u horu – nisu vernici Adventističke crkve, ubr-

zo uvidite da novoosnovana crkva FOKUS, koja se nalazi u Arnhemu, u Holandiji, jeste sve samo ne „obična“.

Ova živa, multirasna, višezjezička crkva nastala je zahvaljujući posvećenoj holandsko-molučkoj porodici Fautngiljanana, čiji su preci emigrirali iz Indonezije dve generacije ranije. Pastor Ron Stins i njegova supruga Sonja obučili su ih da otpočnu kućnu grupu prijatelja i suseda, i od te zajednice nastala je crkva FOKUS, čiji

članovi pripadaju starosnoj grupi od 18 do 68 godina. Zanimljivo proučavanje Biblije i odnosa u njoj, u domu Fautngiljanana, svake druge i četvrte subote poslepodne, u septembru 2013. godine preraslo je u bogoslužnje koje se održava dva puta mesečno (prve i treće subote) u obližnjoj mesnoj zajednici Ontmoeting, na jugu Arnhemu.

Uključena je čitava porodica: otac Džozef i stariji sin Rajano (24 godine) sviraju

udaraljke i pomažu u zajedničkom pevanju, a majka Delijana se pridružuje mladm sinu Đordanu, talentovanom pevaču, violonisti i pijanisti, koji vodi crkvu u pesmi.

Braća već dugo nastupaju u muzičkim grupama širom Holandije. Kada je Đordano počeo da poziva svoje prijatelje – studente sa Muzičkog konzervatorijuma gde on studira religioznu muziku koju izvodi na bogoslužnju u svojoj crkvi FOKUS, pojavilo se veliko interesovanje u zajednici Arnhem.

„Bio sam iznenađen da je toliko mnogo rok muzičara koje sam pozvao bilo

ćim, holandskim stanovništvom, stvarajući multikulturnu tapiseriju u regionu za koji se pogrešno smatralo da se adventizam u njemu nalazi u opadanju.

„Adventizam u Holandiji jedan je od najšarolikijih i najživljih izraza ovog pokreta koji sam video bilo gde na planeti“, kaže predsednik Holandske unije, Vim Al-tink, koji je prvi put izabran za tu službu 2007. godine. „Mi učimo kako da živimo zajedno kao braća i sestre u veri, i pored toga što polazimo od veoma različitih kulturnih shvatanja vere. Bog nas spaja u jedan narod koji može uspešno da radi za ovu izvanrednu naciju.“

Tipično jezgro nove crkve počinje sa šestoro do desetoro ljudi, obično iz već postojeće kongregacije, kaže Dingdžan, premda su neke otpočele sa radom i sa 20 i 30 članova. Neke od grupa koje organizuju i vode laci usredsređene su na određeni grad ili neposredno okruženje, dok druge pokušavaju da dosegnu određene starosne, jezičke ili kulturne grupe. Neke od tih novoosnovanih crkava izuzetno su tradicionalne i služe se formama preuzetim iz Crkvenog pravilnika, dok druge naglašavaju neke savremenije pristupe i uvode muziku i način bogoslužjenja koji više privlači mlađu publiku.

„Gde god se bavimo osnivanjem novih crkava, dolazi do rasta“, kaže Dingdžan ukazujući na 15-godišnje

Rudi Dingdžan,
koordinatorski za
osnivanje novih
crkava u Holandiji.

izveštaje. „A gde nema osnivanja novih crkava, nema ni rasta. Kongregacije ponekad uspeavaju da zadrže postojeće članove, ali ne dolazi do napretka. Svaka crkva može da raste 20 godina, ali ako ne osnuje novu crkvu, ona samo u izuzetnom slučaju može da nastavi sa rastom i nakon toga.“

„To je slično kao sa nama, muškarcima“, dodaje on uz šeretski osmeh. „Mi rastemo 20 godina, a nakon toga rastemo samo u širinu, ne i u visinu.“

Pastori u novoosnovanim crkvama u Holandskoj uniji imaju mnogo drugačiju ulogu u odnosu na pastore iz većine drugih regiona svetske crkve. Dok se u Americi i Africi, kada je reč o osnivanju novih crkava, najviše naglašava potreba za talentovanim, komunikativnim pastorima koji okupljaju vernike oko sopstvenih darova, pastori u Holandiji funkcionišu skoro isključivo kao treneri, a ne kao crkvene vođe. Sa približno 75 postojećih kongregacija i grupa i samo 24 rukopoložena pastora, skoro svaki propovednik već odgovara za dve ili tri postojeće crkve. Jednostavno, nema dovoljno zaposlenih koji bi iz sedmice u sedmicu održavali pun kalendar biblijskog proučavanja, mo-

Porodica osnivača: Rajano, Delijana, Džozef i Đordano Fautngiljanan

oduševljeno da mi se pridruži“, kaže Đordano, široko se osmehujući. „Oni su ispoštovali svečanu i toplu atmosferu na bogoslužjenju. Često su prihvatili poziv da pevaju pesme u slavu Bogu. Želeli su da znaju značenje teksta koji pevaju i osetili su, barem nakratko, šta znači živeti sa Bogom. Učeći

tekst koji je trebalo da pevaju, oni su otkrili šta Bog može da nam znači – kakva su Njegova dela i karakter.“

Đordani ima metod koji koristi prilikom uručivanja poziva: „Ja namerno biram vesele pesme o radosti u hrišćanskom iskustvu kada se susretnemo s Božjom ljubavlju“, kaže on. „To je moj

način da posvedočim drugima o svojoj veri.“

Još jedan detalj u crkvi FOKUS je „zdrav obrok“ koji se organizuje svake treće subote u mesecu kao besplatan vegetarijanski ručak za sve članove zajednice. Mnogi takvi članovi koji sada redovno dolaze na okupljanja crkve FOKUS, prvi kontakt sa crkvom ostvarili su na tim zajedničkim ručkovima jednom mesečno, gde su otkrili i dobru hranu, ali i toplu, živu zajednicu vernika.

Posebna događanja su se takođe pokazala privlačnima u Arnhemu, uključujući godišnji gospel koncert FOKUS-a, misionijski program za imigrante koji čekaju holandsko državljanstvo, posebnu večeru za decu u kraju, i vikend putovanje koje omogućava obilje vremena za negovanje prijateljstva i osnaživanje vere između jezgra adventista i njihovih mnogobrojnih prijatelja iz zajednice u Arnhemu.

litvenih sastanaka tokom sedmice, društvenih aktivnosti i zdravstvenih seminara koji su sada već tipični za mnoge novoosnovane crkve u Holandiji.

„Svakoj novoosnovanoj crkvi dodeljen je pastor, ali kao trener, a ne kao glavni propovednik ili vođa“, dodaje Dingdžan. „Pastor je taj koji je odgovoran za identitet i teologiju crkve, ali njegova uloga je prvenstveno da crkvu osposobi za rad. On ili ona trebalo bi da obučava ljude ispravnom razumevanju Biblije i uspešnom propovedanju, ali ne i da sve sam ili sama radi.“

Većina pastora u novoosnovanim crkvama propoveda samo jedanput mesečno i neophodni su samo prilikom krštenja i Večere Gospodnje. Sve ostalo što se tiče osnivanja crkve – podučavanje, organizovanje i najveći deo propovedanja, obavljaju članovi jezgra, koji dodeljuju zadatke, preuzimaju odgovornost i osmišljavaju nove projekte.

„Ako želite da budete uključeni u jezgro nove crkve u Holandiji, bolje vam je da se spremite da propovedate“, dodaje Dingdžan smejući se. „Jednostavno nema dovoljno profesionalnih propovednika da ih sve obiđu, a ne bismo ni voleli da oni preuzmu tu ulogu čak i da je situacija drugačija.“

„Ne težimo tome da pastori vode crkveni rast ili osnivanje novih crkava“, zaključuje on. „To nije novozavetni model. Ako ste previše dobro organizovani 's vrha', ne dolazi do rasta. Jedna od velikih grešaka koje prave mnoge novoosnovane adventističke crkve širom planete je to što polaze od pretpostavke da se rad novih crkava svodi na održavanje subotnog bogoslužnja.“

„To je jednostavno nedelotvorno. Crkva je zajednica ljudi koji se, između ostalog, sastaju subotom radi bogoslužnja. Kada sve funkcioniše kako treba, članovi crkve se sreću sa susedima na ulici, sa kolegama u društvenoj zajednici, i sa svima koje Duh vodi kroz razna dešavanja osim onog subotom ujutru. Trudimo se da izgradimo zajednicu vere koja funkcioniše tokom cele sedmice – zajednicu koja takođe ima priliku da prisustvuje bogoslužnju subotom i slavi Boga zajedno sa prijateljima koje je stekla.“

Strpljenje. I vera u to da će „Onaj koji je počeo dobro djelo u vama dovršiti ga tja do dana Isusa Hrista“ (Filibljanima 1,6).

To je način na koji Isus budi i oživljava svoju crkvu u Holandiji – i na mnogim drugim mestima. ■

¹ Prema odluci Izvršnog odbora Generalne konferencije od oktobra 2016, Holandska unijnska konferencija reorganizovana je u Holandsku uniju crkava.

² Videti *Godišnji statistički izveštaj Generalne konferencije za 2016. godinu*, dostupan na veb adresi: <http://documents.adventistarchives.org/Statistics/ASR/ASR2016.pdf>.

³ *Holy Bible*, New Living Translation, copyright © 1996, 2004, 2007 by Tyndale House Foundation. Used by permission of Tyndale House Publishers, Inc., Carol Stream, Illinois 60188. All rights reserved.

⁴ Videti poređenje između Godišnjeg izveštaja za 2001. i 2016. godinu.

⁵ „Geloven binnen en buiten verband“, *Sociaal en Cultureel Planbureau*, Apr. 28, 2014.

Gaspar Kolon

Bravar koji izrađuje KLJUČEVE SRCA

Na Seung Il i njegova supruga Na (Čoi) Eun Kleong pozivaju male grupe da zajedno proučavaju Bibliju u prostoriji iznad njihove radionice.

Gospodin Na Seung Il i njegova supruga, Na (Čoi) Eun Kjeong, poseduju bravarsku radionicu u gradu Gangneung u istočno-centralnom delu Južne Koreje. Nedugo nakon što su kupili zgradu u kojoj se nalazi njihova radnja, gospođa Na je svom suprugu prišla sa predlogom: „Hajde da otvorimo centar za male grupe na trećem spratu naše zgrade.“

Pošto su prikupili sredstva i preuredili zgradu, Misionski centar za male grupe bio je otvoren u martu 2013. U početku su više pažnje poklanjali radu malih grupa nego sopstvenom poslu i često su morali da zatvore radnju da bi se pobrinuli za službu koju su pokrenuli. „Bog nas je izuzetno blagoslovio“, kažu. „Kada bismo se popodne vratili u radnju, svi kupci koji su nas ujutru tražili, ponovo su dolazili.“

Tri grupe se sastaju na trećem spratu te zgrade: grupa majki, grupa đakona i grupa sredovečnih. Ovu poslednju su prozvali „Potkrovlje“ u želji da dožive prisustvo Svetog Duha u svom potkrovlju. Mnogi članovi te grupe osetili su u životu Božje vođstvo.

Gospodin Čo Nam Il obnovio je svoju veru nakon 25 godina i doveo svoju suprugu do Isusa. On kaže: „Činim sve što je u mojoj moći da predstavim hrišćanstvo svojoj ženi.“ Grupa ohrabruje tu njegovu kasno procvetalu veru.

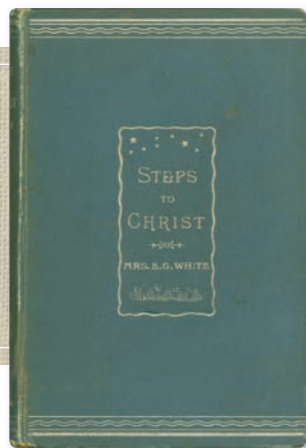
Gospođa Kim Jeong Sun počela je da posećuje crkvu zajedno sa svojim suprugom. Kada joj je dijagnostikovano lupus, mala grupa joj je pružila pravu podršku. „U svojoj maloj grupi možemo da ohrabrimo jedni druge“, kaže ona. Nekoliko meseci kasnije, ispostavilo se da su joj postavili pogrešnu dijagnozu.

Gospođa Čoi Seon Rang doživela je saobraćajnu nesreću dok se vraćala kući nakon sastanka male grupe. Iako je polomila šest rebara, ona zahvaljuje Bogu što su članovi grupe bili uz nju i njenog supruga.

Gospodin i gospođa Na shvatili su da mogu da se uključe u aktivnu službu malih grupa za Gospoda na osnovu kontakata koje ostvaruju u svojoj bravarskoj radnji. To je ključ kojim oni otključavaju srca svojih bližnjih.

Gaspar Kolon je koordinator misijske integracije za *Adventistički pregled/Adventistički svet*.

Original knjige Put Hristu koju je 1892. objavila kompanija Fleming H. Revel.

Put Hristu nakon 125 godina

Džejms R. Niks

Ovo hrišćansko klasično delo još uvek nadahnjuje.

U 2017. navršava se 125 godina od nastanka najprevođenije i najčešće štampane knjige Elen Vajt, Put Hristu. Kako je došlo do objavljivanja tog moćnog malog dela i šta svi mi možemo učiniti tokom 2017. godine kako bismo još više širili blagoslove sadržane u toj knjižici koja duhovno uzdiže?

Prvi put štampana 1892, knjiga Put Hristu bila je jedno od nekoliko hristocentričnih dela koje je Elen Vajt napisala tokom 1890-ih.¹ Nakon zasedanja Generalne konferencije 1888, kada je ponovo stavljen akcent na opravdanje verom, Elen Vajt je, kao i neki drugi, dosta govorila o toj temi u crkvama i na sastancima pod šatorima.

To je neke od propovednika navelo da predlože Elen Vajt da napiše malu hristocentričnu knjigu koja bi se mogla prodavati u knjižarama i na evandeoskim sastancima.² Neki od njenih članaka o obraćenju i hrišćanskom životu već su bili objavljeni u različitim crkvenim publikacijama. Predlog je bio da se sada ti materijali objedine u knjigu radi lakšeg širenja.

Dugogodišnja sekretarica Elen Vajt, Marijan Dejvis, bila je zadužena da pronađe različite spise o hrišćanskom iskustvu i sastavi ih u knjigu. Tražeći najbolji materijal za to novo delo, ona je pregledala članke Elen Vajt objavljene u časopisima Pregled i glasnik (sada Adventistički pregled) i Znaci vremena, kao i odlomke iz njenih prethodno objavljenih knjiga, ličnih pisama i neobjavljenih rukopi-

sa. U nekim slučajevima Elen Vajt je dopisivala novi materijal kako bi dovršila misaonu celinu, ili bi prepravila nešto što je ranije pisala kako bi više odgovaralo nameni knjige.

Rad na pripremi tog rukopisa odvijao se tokom 1890. i 1891. godine. Nije poznato kako je nastao naslov „Put Hristu“, ali je u svakom slučaju naišao na dobar prijem na konferenciji o obrazovanju održanoj u leto 1891. u Harbor Hejtsu, u državi Mičigen, tokom koje je cirkulisao dovršen rukopis.

Usledili su razgovori o tome kako obezbediti najširu moguću distribuciju nove knjige. Predloženo je da se njeno štampanje poveri nekom neadventističkom izdavaču. Džordž B. Star, mladić koji je 1875. godine, pre nego što je postao adventista, radio za Dvajta L. Mudija u Čikagu,³ predložio je da se stupi u kontakt sa Mudijevim zetom, Flemingom H. Revelom, kako bi se utvrdilo da li je on voljan da je izda.⁴

Kada je prvi put objavljena 1892. godine, od strane „Kompanije Fleming H. Revel“, knjiga Put Hristu imala je samo 12 poglavlja. Sledeće godine, „Internacionalno društvo za izdavanje traktata“ iz Londona želelo je da je objavi u Ujedinjenom Kraljevstvu.⁵ Da bi Britancima obezbedila autorska prava za objavljivanje knjige u njihovoj zemlji, Elen Vajt je dodala novo uvodno poglavlje pod naslovom, „Božja ljubav prema čoveku“, koje je zadržano i u svim kasnijim izdanjima knjige. Premda su

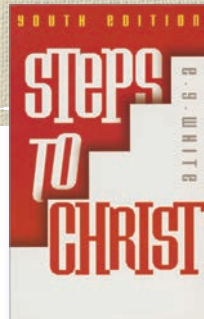
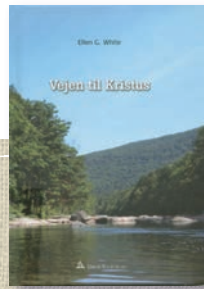
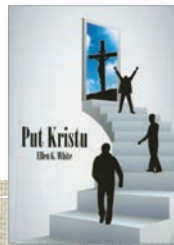
prva tri izdanja rasprodana za samo šest sedmica nakon objavljivanja, a knjiga je već tokom prve godine imala ukupno sedam izdanja, Revel je ipak pristao da 1896. proda autorska prava izdavačkoj kući „Pregled i glasnik“ (Review and Herald Publishing Company). Nekoliko godina kasnije ta izdavačka kuća je autorska prava prenela na Elen Vajt.⁶

Ne postoji precizan podatak o broju primeraka knjige Put Hristu, štampanih za proteklih 125 godina. Ali ono što se zna jeste da su milioni primeraka ove knjige (čija su autorska prava odavno istekla) objavljeni kako od strane naše denominacije, tako i od mnogih privatnih organizacija i pojedinaca. Takođe, nije poznat ni tačan broj jezika na koje je prevedena, ali „Zadužbina Elen G. Vajt“ raspolaze podacima da je ova moćna mala knjiga koja menja život prevedena na više od 165 svetskih jezika.

Omiljeni citati

Mada je korisno da se Put Hristu uvek iznova čita, pri čemu se svaki put može otkriti nešto novo, još jedan od razloga za neprolaznu popularnost ovog dela su brojni omiljeni citati koji se u njemu nalaze. Navodimo neke primere koji ilustruju jednostavnu i praktičnu prirodu ove knjige. Čitajte je za sebe i otkrijte još mnoge uvide koji vam mogu pomoći da rastete u Hristu:

„Molitva je otvaranje srca Bogu kao Prijatelju. Ne kao da je potrebno da Bogu obznamimo ko smo mi, već

Tokom godina, knjiga Put Hristu objavljivana je na mnogim jezicima i u raznim formatima.

da bismo se osposobili da Ga primimo. Molitva ne spušta Boga k nama, već nas uzdiže k Njemu.⁷

„Zašto se Božji sinovi i kćeri nerado mole, kada je ona ključ u ruci vere za otvaranje nebeske riznice u kojoj se čuvaju neizmerna bogatstva Svemogućega?“⁸

„Posvetite ujutro sebe Bogu; neka to bude vaš prvi posao.“⁹

„Kada Hristos prebiva u srcu, celokupna čovekova priroda se menja.“¹⁰

„Bog nikada ne traži da verujemo, a da nam pre toga nije dao dovoljno dokaza na kojima treba da zasnujemo svoju veru.“¹¹

„Iznosite Bogu svoje potrebe, radosti, žalosti, svoje brige i strahove. Vi Ga ne možete opteretiti, ne možete Ga zamoriti.“¹²

2017. godina i nakon nje

Da li i danas, nakon više od jednog veka od njenog objavljivanja i deljenja, postoji nešto što svi mi možemo preduzeti kako bismo 2017. uspešno predstavili – ili ponovo predstavili – tu čudesnu knjigu? Evo nekoliko predloga:

Čitajte je sami za sebe. Ona ima samo 13 poglavlja tako da svi mogu pronaći dovoljno vremena da je pročitaju za ovih godinu dana. Zamislite kakav će to uticaj imati na našu crkvu ako tokom 2017. godine svaki adven-

tista širom sveta bude čitao Put Hristu uz molitvu i razmišljanje! A možete je čitati uporedo sa Biblijom i drugim tekstovima na porodičnom bogoslužju.

Ona se može proučavati u malim grupama (bilo u crkvi ili u domovima pojedinaca); pastori mogu da drže propovedi na osnovu tema koje se u njoj pominju (na primer, svake sedmice tokom jednog tromesečja po jedna propoved?); učitelji mogu da je koriste u razredu, u školskoj kapeli, itd. Ona se isto tako može proučavati prilikom bogoslužnja zaposlenih u crkvenim oblastima i zdravstvenim institucijama.

Podelite tu knjigu članovima svoje porodice, prijateljima, susedima, kolegama i mnogim drugima.

Put Hristu se može besplatno preuzeti sa interneta, a dostupna je na više jezika na veb adresi: www.egwwritings.org. Dostupna je i kao audio knjiga na nekoliko jezika.

Pokazalo se da je knjiga Put Hristu tokom više od jednog veka bila na veliki blagoslov milionima ljudi koji su je pročitali. Evo šta je Tim Poarije zaključio u svom članku napisanom povodom stogodišnjice izdavanja ove knjige: „Ne znamo ko je prvi dao ideju Elen Vajt da napiše jednostavnu knjigu o hrišćanskom iskustvu. Ali jedno je izvesno – ta osoba nije mogla ni da pretpostavi

da će se milioni ljudi prvi put upoznati sa Hristom upravo preko te male publikacije.“¹³

Isto je tako izvesno da ponovo možemo biti blagosloveni, i nastaviti da blagosiljamo druge ako budemo čitali i delili Put Hristu tokom 2017. godine.

¹ Put Hristu (1892), Misli sa Gore blagoslova (1896), Čeznja vekova (1898), Pouke velikog Učitelja (1900).

² W. C. White and D. E. Robinson, *The Story of a Popular Book „Steps to Christ“* (St. Helena, California, „Elmhaven“ Office, August 1933 [mimeographed]), p. 1.

³ *Seventh-day Adventist Encyclopedia* (1996), vol. 11, p. 702; Denis Fortin and Jerry Moon, eds., *The Ellen G. White Encyclopedia*, 2nd ed. (Hagerstown, Md.: Review and Herald Pub. Assn., 2013), pp. 519, 520.

⁴ *The Ellen G. White Encyclopedia*, p. 1198.

⁵ „The Fleming H. Revell Company“ odrekla se svih međunarodnih izdavačkih prava. Videti: Tim Poirier, „A Century of Steps“, *Adventist Review*, May 14, 1992, p. 14.

⁶ *The Ellen G. White Encyclopedia*, p. 1198; White and Robinson; Poirier, pp. 14, 15.

⁷ Elen G. Vajt, *Put Hristu*, str. 93 orig.

⁸ *Isto*, str. 94, 95 orig.

⁹ *Isto*, str. 70 orig.

¹⁰ *Isto*, str. 73 orig.

¹¹ *Isto*, str. 105 orig.

¹² *Isto*, str. 100 orig.

¹³ Poirier, p. 15.

Džejsms R. Niks

je direktor „Zadužbine Elen G. Vajt“.

Voditi računa o rečima u kulturi laži – to je optužujući naslov i ujedno otrežnjujući poziv na delovanje koji Merilin Čendler Mekintajer upućuje svakom od nas „kome je stalo do jezika i priče“. ¹ Mekintajer sa žaljenjem konstatuje da „živimo u kulturi u kojoj su različiti vidovi prevare ne samo opšteprisutni, već i opšteprihvaćeni.“ ² Međutim, tragičnih razmera te prevare postajemo svesni tek kad uzmemo u obzir od kad ona zapravo datira. Jer, još mnogo pre Merilin Mekintajer, mnogo pre nego što je vreme počelo da se meri vekovima i milenijumima, prevara je već zloupotrebila Božji jezik i pokvarila Njegovu priču. Razumna bića, delo Njegove stvaralačke ljubavi, već su bila navedena da poveruju u to da njihov Tvorac, u stvari, i nije baš tako dobar.

Prvi prevarant

Istini za volju, prvobitnog prevaranta nije bilo lako raskrinkati. To što ga znamo kao Lucifera, „svetlonošu“, donekle nam pomaže da shvatimo kakva je znamenita ličnost bila u pitanju: „Nebeske vojske su ga volele i poštovala, anđeli su sa uživanjem izvršavali njegove naredbe, bio je zaodeven mudročću i slavom koje su ga uzdizale iznad svih.“ ³

Ali, ono što je nadmašivalo čak i njegovo ime i obilje njegovih darova bili su ozbiljni razgovori kojima je navodno hteo da „ukloni nezadovoljstvo i da neprijateljski raspoložene anđele navede da prihvate nebeski poredak“ ⁴, dok je „kao svoj jedini cilj predstavljao jačanje odanosti i čuvanje sklada i mira.“ ⁵ Kako je dirljiva bila njegova priča! U kontekstu velikog okupljanja koje je Otac neposredno pre toga sazvaio da bi proslavio Isusa kao jedinstveno Biće sa božanskim prerogativima, ⁶ možete jasno razumeti Luciferovu priču – navodno, došlo je do diskriminacije, koja je jednome davala prednost u odnosu na drugog.

I premda sam Lucifer nije bio time lično ugrožen niti pogođen – „sam je ostajao neutralan“ ⁷ – može se videti da

je dopuštanje da stvari idu tim tokom doprinelo širenju loše priče. Nijedan anđeo zainteresovan za dobru priču nije mogao mirne savesti da zanemari takav razvoj događaja. To je zahtevalo pažnju. Bilo je lako i naizgled ispravno složiti se sa Luciferom. Pridružiti mu se značilo je navodno zauzeti se za ono što je dobro i ispravno. Bila je to njihova priča, čak i više nego njegova. ⁸ Kad im je on sve razjasnio, uvideli su da je „položaj anđela... trebalo popraviti.“ ⁹

Trgovac

Opisujući nastanak Luciferove priče, prorok Jezekilj koristi jednu metaforu iz poslovnog sveta: Lucifer je bio trgovac, i to vredan i uspešan, i proročanstvo o njemu kaže: „Od mnoštva trgovine tvoje napunio si se iznutra nasilja“ (Jezekilj 28,16). ¹⁰ Tako nam je dat iznenađujući uvid u put nasilja. Lucifer se „napunio... iznutra nasilja“ od mnoštva trgovine svoje: ogovaranje ispreda slatke priče i sastavlja uvrede svojim preteškim nagoveštajima, nepotrebnim komplikovanjem, laskanjem, varanjem, falsifikovanjem Božje reči.

Lucifer barata velikim brojem pripovedačkih strategija, kojima Bog ne može da se služi ¹¹, u onome za šta se ispostavilo da je prva i još uvek nedovršena loša priča u istoriji univerzuma – priča o borbi koja je izazvala sve ostale borbe, a do koje nikad ne bi ni došlo da je strpljivo podnošenje Boga Oca, punog ljubavi, urodilo plodom. U beskrajnim eonima tokom kojih je On nastojao da savetuje Lucifera nije bilo nikakve naznake oštrih sukoba koji će na kraju baciti ljagu na delo Božjeg stvaranja. I nije bilo nikakvog nagoveštaja da će Luciferovo ogovaranje pred anđelima dovesti do toga da on bude zbačen sa neba, da Avelju bude oduzet život, da Lameh dobije povod za svoju ubistvenu pesmu (1. Mojsijeva 4,23.24), da budu izmišljeni Aušvic, gulazi i improvizovane eksplozivne naprave.

Koliko god podsticajno Luciferova priča delovala, u opakim izvrtanjima koje je on počeo da gaji kao sopstvenu istinu, smrt i laži bili su prisutni od samog početka (Jovan 8,44). Dosledno svom karakteru ljubavi, Bog je znao i „dugo podnosio Lucifera“ i trudio se da mu pomogne da shvati kakav razo-

ran uticaj će predložiti koje on smatra tako sjajnim imati na kraju.¹²

Rešen da nastavi po svome, Lucifer nije prihvatao pomoć, čak i kad je njegova priča izazivala svađe sa onima koji se nisu slagali. Nije prihvatao nikakav savet, čak ni kad su te svađe dovele do pojave suprotstavljenih tabora među četama Božjih glasnika. Nastavio je da se opire čak i kada je sukob između tih tabora prerastao u najžešći rat između duhova koji su nastanjivali kontrolnu dvoranu svemira. Svetlonoša, Lucifer koji se pretvorio u sotonu, Božji protivnik, morao je da bude prognan zajedno sa svim svojim pristalicama (Otkrivenje 12,7.8), jer „ne bi bilo bezbedno dopustiti da bilo ko, ko se ujedinio sa sotonom u njegovoj pobuni, nastavi da boravi na nebu.“¹³

Rat na zemlji

Tragično po nas, Luciferova priča na zemlji naišla je na uši spremne da slušaju – prvi upravitelji Zemlje otvorili su svoje srce za tu iskrivljenu sliku o Božjoj vladavini i postali deo njegove loše priče koja se završava propašću. I tako, u Adamu, svi umiru (1. Korinćanima 15,22). Ali slava neka je Bogu na tome što će sotonina strašna priča uskoro prestati da se prepričava, i što ona ipak neće predstavljati poslednje poglavlje života u Božjem univerzumu.

A budući da se Luciferova prvobitna prevara sastojala u klevetanju Božje prirode i karaktera, dramatičan završetak te velike borbe predstavljao odlučno odbacivanje, od strane svih stvorenih bića, njegovog portreta Boga kao manipulativnog diskriminatora i prevaranta. Jedino Božja strpljiva ljubav može da dovede do takvog raspleta.

Neki, skloni klevetanju, još uvek pronalaze osnovu za prezir – oni kažu da je Bog slabo božanstvo koje nikad ne ispunjava ni svoja obećanja ni pretnje (2. Petrova 3,9). Drugi, opet, u svakoj naslednoj bolesti, katastrofalnoj avionskoj nesreći, ili okrutnom ratu pronalaze dokaz da je On u svojoj sve-moći zao. I svaki put kada se pred ovozemaljskim bolnim nesrećama javi

ono očajničko „Zašto?“, za njih to predstavlja dokaz ili za hladnoću Božje tiranije ili za ogromne dubine Njegove nesposobnosti. U međuvremenu, neki koji tvrde da predstavljaju Božju stranu, u stvari unapređuju delo neprijatelja time što Božje pojavljivanje na planeti Zemlji predstavljaju kao izgovor za nametanje zakona koje Njegova stvorenja ne mogu da održe.

Zaključak

Uprkos Luciferovom izvrtanju činjenica, njegova sotoniska vladavina već je doživela propast. On zna kakav će biti kraj priče jer je bio prisutan na Golgoti onog dana kada je Božji Sin, svojom nesebičnom žrtvom, učutkao svaki argument protiv Božje ljubavi koji je uspevao da smisli. On vrlo dobro zna da će se uskoro, kada njega i greha više ne bude u svemiru, ponovo začuti prvobitna, skladna, jedno-dušna balada nastala prilikom stvaranja, dok sve „u svojoj nepomućenoj lepoti i savršenoj radosti, objavljuje da je Bog ljubav“.¹⁴

¹ Marilyn Chandler McEntyre, *Caring for Words in a Culture of Lies* (Grand Rapids: Eerdmans, 2009), p. xii.

² *Isto*, str. 56.

³ Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 37 orig.

⁴ *Isto*, str. 38 orig.

⁵ *Isto*.

⁶ *Isto*, str. 36 orig.

⁷ *Isto*, str. 41 orig.

⁸ *Isto*: „Za isto delo koje je sam obavljao, optuživao je odane anđele.“

⁹ Ellen G. White, *The Story of Redemption*, (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1947), p. 19.

¹⁰ Biblijski citati u ovom članku preuzeti su iz Starog zaveta u prevodu Đure Daničića.

¹¹ E. G. Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 42 orig.: „Bog može da se posluži samo onim sredstvima koja su u skladu sa istinom i pravdom. Sotona je mogao da se posluži i onim čime Bog nije mogao.“

¹² *Isto*, str. 39 orig.

¹³ E. G. White, *The Story of Redemption*, p. 17.

¹⁴ Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 678 orig.

Lael Cezar

je pomoćnik urednika časopisa *Adventistički svet*.

Velika borba

U ovom trenutku, celo čovečanstvo je uključeno u veliku borbu između Hrista i sotone, koja se vodi oko Božjeg karaktera, Njegovog zakona i Njegovog suvereniteta nad čitavim svemirom. Taj sukob je započeo na nebu kad je jedno stvoreno biće, obdareno slobodnom voljom, zbog samouzvišenja postalo sotona, Božji protivnik, i uvuklo u pobunu jedan deo anđela. On je taj duh pobune doneo na ovaj svet kada je Adama i Evu naveo na greh. Taj ljudski greh imao je za posledicu izobličenje Božje slike u čovečanstvu, metež u stvorenom svetu i njegovo konačno uništenje globalnim potopom, kao što je predstavljeno u istorijskom izveštaju iz 1. Mojsijeve 1-11. Pred očima svih stvorenja, ovaj svet je postao poprište sveopšteg sukoba, posle kojeg će Bog ljubavi konačno biti opravdan. Da bi pomogao svom narodu u toj borbi, Hristos im šalje svog Svetog Duha i odane anđele da ih vode, štite i podržavaju na putu spasenja (1. Mojsijeva 3; 6-8; O Jovu 1,6-12; Isaija 14,12-14; Jezekilj 28,12-18; Rimljanima 1,19-32; 3,4; 5,12-21; 8,19-22; 1. Korinćanima 4,9; Jevrejima 1,14; 1. Petrova 5,8; 2. Petrova 3,6; Otkrivenje 12,4-9).

Sigurni u Njegovim rukama

Šta predstavlja biblijski dokaz da će crkva na kraju vremena proći kroz jedan period nevolje?

U Bibliji se izraz „vreme nevolje“ odnosi na Jakovljevo iskustvo u noći pre nego što se sreo sa svojim bratom, Isavom. To starozavetno iskustvo koristi se kao predstava iskustva kroz koje će Božji narod proći neposredno pre uspostavljanja Božjeg carstva na zemlji. U vezi s tim, proučićemo Jakovljevo iskustvo i biblijske tekstove koji su značajni za njegovo razumevanje.

1. Jakovljevo iskustvo: Pre nego što se sreo sa Isavom, Jakov je doživeo snažan osećaj krivice, kako zbog onog što je učinio svom bratu, tako i iz straha od smrti (1. Mojsijeva 32,11). On „se uplaši jako i zabrinu se“ (*tsarar* = „biti zabrinut, u nevolji, u poteškoćama“) (7. stih). Osećaj krivice naveo ga je da traži oprostaj od svog brata, te je spremio darove kojima je nameravao da ga umilostivi (stihovi 4, 5, 20). Te noći Jakov je otišao nasamo da se moli u dubokom nespokoju, boreći se pred Gospodom sa svojim strahom i osećajem krivice. Kasnije je, prisećajući se tog iskustva, rekao: „Da se dignemo i idemo gore u Vetilj, da načinim ondje žrtvenik Bogu, koji me je čuo u dan nevolje moje“ (*tsarah* = „nevolja, zabrinutost, strepnja“) (1. Mojsijeva 35,3). Jakovljevo vreme nevolje, kao i njegovo izbacivanje, postalo je simbol nade za one koji su se našli u sličnoj situaciji (Psalam 20,1).

2. Primena na vreme kraja u knjigama proroka Jeremije i Danila: Jeremija najavljuje da će Božji narod u budućnosti imati iskustvo slično Jakovljevom. Kontekst u kojem se to pominje je objava da će se Božji narod vratiti iz ropstva (Jeremija 30,1-3). Ta objava je prekinuta porukom od Gospoda koja se ne odnosi na povratak iz ropstva, već na buduće vreme nevolje za Božji narod iz koje će ih On takođe izbaviti (stihovi 4-9). Nakon te umetnute slike, prorok se vraća na nadu o povratku iz ropstva (stihovi 10, 11). Vreme najavljene nevolje je dan prepadanja, straha, bledih lica i odsustva mira (*shalom*) (stihovi 5, 6). Slika muškaraca koji doživljavaju porođajne bolove upotrebljena je da bi se ukazalo na njihov strah i nesposobnost da sami savladaju neprijatelja. To je veliki dan u smislu da nijedan sličan njemu nikad ranije nije postojao (7. stih). On je specifično nazvan „vreme muke“ (*tsarah*)

Jakovljevo“, tj. muke Božjeg naroda (7. stih). Ipak, Bog će se umešati i izbaviće ih iz nje. Oni nikad više neće biti pod vlašću neprijatelja. Uspostaviće se Božje carstvo i oni će ubuduće služiti samo svom mesijanskom Caru i Gospodu (stihovi 8, 9).

Tekst u Knjizi proroka Danila 12,1-3 takođe se odnosi na vreme nevolje za Božji narod. Kao i kod Jeremije, to će biti „žalostno vrijeme“ (*tsarah*) bez predsedana (1. stih). Danilo navodi da je to vreme nevolje za sve ljude. Dok Božji narod prolazi kroz te muke, Bog interveniše i izbacuje ih (Danilo 12,1). To zastrašujuće iskustvo povezano je sa pokušajem severnog cara da ih istrebi, od čega će ih Bog izbaviti (Danilo 11,40-45). Do tog vremena nevolje dolazi u trenutku kad Mihajlo ustaje da ih odbrani, neposredno pre vaskrsenja mrtvih (Danilo 12,2). To je događaj poslednjeg vremena.

3. Vreme nevolje u Otkrivenju: Jovan, pisac Otkrivenja, upoznat je sa nevoljom koja čeka Božji narod poslednjeg vremena, i on je naziva „čas iskušenja“ (*thlipsis* = „nevolja, muka“) (Otkrivenje 3,10). To iskušenje dolazi na ceo svet, ali ono neće uništiti veru Božjeg naroda, koji je opisan kao oni „koji dođoše od nevolje velike“ (*thlipsis*) (Otkrivenje 7,14) i koji su ostali živi zahvaljujući Jagnjetovoj krvi (14. stih). Oni prolaze kroz to iskustvo nakon oslobađanja četiri razorna vetra neposredno pred Hristov dolazak (Otkrivenje 6,17-7,3). Tekst u Otkrivenju 13,11-17 razjašnjava da će u to vreme Božji neprijatelj pokušati da istrebi Njegov narod, i da će ih Gospod osloboditi. Njih će, kao i Jakova, mučiti strah od smrti i duboki osećaj sopstvene nedostojnosti.

Međutim, pominjanje Jagnjetove krvi ukazuje da će oni imati apsolutno poverenje u Božju spasonosnu silu i da niko od njih neće poginuti. Bog dopušta da oni prođu kroz to teško iskustvo upravo zato što su bezbedni u Njegovom naručju (Otkrivenje 22,11).

Angel Manuel Rodriges penzionisan je nakon verne službe crkvi u svojstvu pastora, profesora i teologa.